

Vše, co se děje ve světě, už tu někdy bylo. Co nás čeká v novém roce? To, o čem nejvíce přemýšlíme, jsou naše rodiny a náš obyčejný život.

V roce 1984 byl natočen televizní seriál „Sanitka“. Titulní píseň v podání Hany Zagorové má následující text:

Můj čas,
je pouhopouhé prozatím,
můj čas,
může říct já už neplatím.

Rád, tak rád bych žil
a mám jen zbytek sil,
a času míň, než se mi zdálo
před půl hodinou

®: Příteli chvátej SOS,
ať jsem i zítra čím jsem dnes,
zbav mě tíhy mé rány mé co nejdřív,
příteli chvátej píšu vzkaz,
dej mi co ztrácím dej mi čas,
vrať mi víru mou, lásku mou
a té nejvíc.
Z vlastního spánku můžeš krást
jen času svého dej mi část,
boj s časem toužím tentokrát
neprohrát.
atd.

Čas by chtěl každý z nás, po lásce a jiných prožitcích tak nevoláme. Čas nám stále chybí, máme ho na všechno málo. Co radí Písmo:

Kaz 3,1.-15.

- 1 Vše má svou chvíli, každá věc pod nebem má svůj čas:
- 2 Je čas rodit se a čas umírat, čas sázet a čas sadbu vytrhat,
- 3 čas zabíjet a čas uzdravovat, čas bořit a čas budovat,
- 4 čas plakat a čas se smát, čas rmoutit se a čas tancovat,
- 5 čas házet kamení a čas kamení sbírat, čas objímat a čas objímání zanechat,
- 6 čas hledat a čas pozbývat, čas chovat a čas odmítat,
- 7 čas trhat a čas sešívát, čas mlčet a čas povídat,
- 8 čas milovat a čas nenávidět, čas boje a čas pokoje.
- 9 Co tedy má ten, kdo se snaží, ze všeho svého pachtění?
- 10 Vypozoroval jsem úkol, který dal Bůh lidem, aby se jím zabývali.
- 11 On sám vše dělá včas a krásně a lidem vložil věčnost do srdce, člověk však nevystihne Boží dílo od počátku až do konce.
- 12 Usoudil jsem, že člověk nemá jiné štěstí než radovat se a užívat života.
- 13 Může-li kdokoli jíst a pít a uprostřed svého pachtění se potěšit, je to Boží dar!

14 Víím, že vše, co Bůh dělá, trvá navěky; nic k tomu nelze přidat ani z toho nic odejmout. A proč to Bůh dělá? Aby před ním měli bázeň.

15 Co je, už bylo. Co bude, už je. Co minulo, Bůh vyhledá.

V těchto verších není nikde zmínka, že je času málo. Jsou zde zmíněny vždy jen 2 protikladné činnosti. Každá z nich má svůj čas. O nedostatku času píše Písmo jen když chce Bůh lidi vyburcovat k nějaké činnosti, protože nevědí, kolik mají ještě času.

Kaz 8,6.-7.

6 Vše má svůj správný čas, jistě. Člověk má ale tu velikou potíž,
7 že nikdy neví, co se bude dít.

Žalm 1,3.

3 Bude jako strom na břehu řeky vsazený, který své ovoce ve svůj čas přináší, kterému nikdy neuvadne listí - cokoli činí, se podaří!

Přísl 15,23.

23 Výstižná odpověď udělá člověku radost; jak dobré je slovo v pravý čas!

Ve Starém zákoně se 300x mluví o čase. Doba byla jistě jiná než dnes, klidnější, volnější, ale že by si lidé času vážili méně, říct nemůžeme. Více než přemýšlení o času přemýšleli lidé, jak ho využít. Není problém, že by člověk neměl čas vykonat to, co má. Ale spíše jak čas správně využít. Náš čas může kdykoliv skončit a naše plánování je na vodě. Času máme všichni dost na věci, které máme udělat. Ptejme se Pána, co máme vlastně dělat, abychom čas využili správně.

Všichni máme času stejně. Někdo si stěžuje, někdo ne. Problém je, kolik času věnujeme věcem, které nejsou důležité, ale nám se zdá, že ano. Bible staví před člověka otázku – je to, co děláš nejdůležitější? Jak hledat? U Pána Boha.

Písmo píše : „Všechno má svou chvíli, každý záměr na nebi má svůj čas.“ Čas nemáme v moci. Ani čas narození, ani čas úmrtí. Musíme spoléhat na Boha. Modleme se ráno, aby nám Pán zjevil, co máme dělat. Učme se změně plánu, změně názorů. Je to dar znát čas.

1 Pa 12, 33.

33 Ze synů Isacharových, (kteří byli schopni rozumět) časům a věděli, co má Izrael dělat, dvě stě jejich předáků a všichni jejich bratři podle jejich příkazu;

Ef 5, 15.-17.

15 Viztež tedy, kterak byste opatrně chodili, ne jako nemoudří, ale jako moudří,

16 Vykupující čas; nebo dnové zlí jsou.

17 Protož nebuďte neopatrní, ale rozumějící, která by byla vůle Páně.

Kol 4,5.

5 K těm, kdo k vám nepatří, se chovejte moudře; využívejte svěřený čas.

Kdo se Hospodina ptá, zažije určitě krásný rok. Naše činnost bude přinášet užitek.

Jiří Schelinger zpíval v písni „Čas“ :

Čas prý nás k zemi tíží, dívej se kolem nás,
stáří se v dálce blíží, to je věc zlá, věc zlá,
stáří se v dálce blíží.

Jak starý strom tě sklání, ohýbá záda tvá,
čas nedá na smlouvání, každý stárne jak má, jak má,
každý stárne jak má.

Marně hochu doufáš, vrásky ráno zkoumáš,
stáří hlásí - hle, to jsem já!
No tak, proč si zoufáš, šedé vlásky hledáš,
stáří, stáří čeká nás!

Čas je pán neúprosný, všem stejně ubývá,
každému stejně měří, všem stejně ubývá,
čas neúprosně letí, všem stejně ubývá,
každému stejně měří, všem stejně ubývá, ubývá,
všem stejně ubývá.

Nastav ucho k času, stáří má svou krásu,
vnímej, vnímej, pravdu má,
jak to ve světě chodí, jak se láska rodí,
vnímej, vnímej, dokud se dá, vnímej.

Mohli bychom se ptát, jaký má smysl žít, když jednou tady nebudeme. Je naděje. Pozvěme do svého života Boha, který mu dá smysl vzkříšení a věčného života. Cokoliv děláme z Božího popudu, Bůh nezapomene a mělo smysl.

Požehnaný rok 2017. Nevíme co přinese, ale s tím si nemusíme lámat hlavu. Důležitější je, jakým dobrým věcem věnuji svůj čas.

Amen